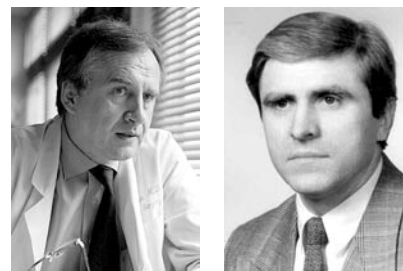

Od redakcji

Marian Zembala, Tadeusz Orłowski

Zabrze – Warszawa

Kardiologia i Torakochirurgia Polska 2007; 4 (2): 123

Witamy w czerwcu 2007 roku!

W dniach 28–29 czerwca spotykamy się z naszymi Kolegami kardiologami z Ukrainy, aby w gościnnym uniwersyteckim Lublinie dzielić się doświadczeniem i poprawiać nasze kardiologiczne możliwości zarówno w Polsce, jak i na Ukrainie.

Przed dwoma laty piękny, historyczny Lwów był miejscem I Konferencji Kardiologów z Ukrainy i Polski. Podczas sesji naukowych i szkoleniowych debat okazało się, że możemy sobie, a co najważniejsze – naszym chorym – bardzo pomóc. My, kardiologowie, pokazaliśmy także naszym młodszym kolegom, że dzielenie się zawodowym doświadczeniem to nie wynik mody czy polityki, ale lekarskiego i dobrosąsiedzkiego myślenia i przekonania, że tylko w ten sposób budują się trwałe mosty i zawiązują się zawodowe i osobiste przyjaźnie.

Jesteśmy przekonani, że podobne pozytywne myślenie o celowości wzajemnej współpracy wywieziemy z Lublina.

Tymczasem oddajemy do rąk naszych Czytelników kolejny zeszyt *Kardiologii i Torakochirurgii Polskiej*. Zapraszamy do uważnej lektury Forum Ekspertów, w którym inspirujący artykuł zachęca do większej aktywności w medycynie doświadczalnej, w tym szczególnie w zakresie chorób serca, płuc i naczyń. W trosce o bardziej dynamiczny rozwój polskiej medycyny musimy zdecydowanie większą troską i wsparciem otoczyć naszych kolegów zajmujących się medycyną doświadczalną. W każdym z naszych zeszytów jest wielu młodych zdolnych lekarzy i naukowców, którzy oczekują na nasze wsparcie, pomoc naukową, organizacyjną czy finansową. Nie tylko warto, ale także trzeba

to wielkie i wciąż niedocenione w polskiej medycynie wyzwanie podjąć. Redakcja *Kardiologii i Torakochirurgii Polskiej* będzie stała inicjatywą młodych badaczy, także studentów, wspierać, publikując najciekawsze prace.

W bieżącym zeszycie *Kardiologii i Torakochirurgii Polskiej* przedstawiamy Czytelnikowi wiele wartościowych prac, obejmujących szeroki zakres problematyki klinicznej i badawczej. To także cel naszego pisma, aby współczesny kardiolog, torakochirurg i anestezjolog swobodniej, pewniej i z większą precyzją poruszał się nie tylko po polu ściśle wyznaczonym przez posiadaną wąską specjalność, ale aby stawał się coraz lepszym partnerem do dyskusji, debat, polemik naukowych, klinicznych, także z naszymi Koleżankami i Kolegami reprezentującymi inne ważne i potrzebne chorym i medycynie specjalności.

Publikując dokonania polskich torakochirurgów i kardiologów z minionego roku, przypominamy ogrom wykonanej pracy, a jednocześnie siłę i wielkość naszych specjalności w dziele ratowania ludzkiego życia. Trzeba o tym pamiętać, zwłaszcza teraz, w czasie nasilonych, bardzo relatywistycznych postaw i ocen dokonywanych zarówno w środowiskach lekarskich, jak i dziennikarskich. Trzeba pamiętać także o publicznej debacie o zawodzie lekarza i jego roli.

Poprawiamy ochronę zdrowia w Polsce, róbmy to z determinacją, konsekwentnie, śmiało i odważnie, wskazując na lepsze i sprawdzone rozwiązania, nigdy nie zapominając przy tym o chorym i nieprzemijającej zasadzie: *Primum non nocere*.